

maj-juni

AFSENDER

Augusta Pedersen

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Lille Veum, Brørup

Arkivplacering:
Mappe 86 nr. 34-34a

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

brevet 27/6 27 Lille Vium 10 dagen før sin død.

Kære Jørgen, når jeg har læst dit brev, er det som
du sad og talte sammen og jeg svarede på udvæ-
relse af ledninger. Men, hvad du
spørger om, det kan jeg nok ikke. Klarhed er nu
en gang ikke min styrke. Jo, der er et, hvor i
du har grundig fejl. det er, når du siger, at jeg er
for ud for dig. Viste du dog, hvor jeg føler mig langt
bag efter hvor jeg skulde være. Men lad nu det være
med al den slags. Hvor meget har der i Jørgen
det er han, og jeg mer. " det ord, frekvent i Peter
netop op på væggen her i cellen, da han og Else nu
var her. Men - nu sidder jeg jo midt i midledningen.

Boisgers stikke er gået ind til vor nabos, så jeg skal
først ~~lære~~ det igen. Jeg tænker også mere på det du
skrev, om sløret, der også synes må ligge over alle
disse spørgsmål - " selv om vi ikke kan lade være at.

gå og grunde over, at vi vel skal vide (det) sikkert i vor tro men ganske uden bevis," skriver du.

Når jeg nu ikke lade pennen løbe, uden jeg så nøje får overvejet det? I morges tidlig kom salmene løbende og svarede: "Vor tro er den forvisning på, at vi Guds nåde have

som ingen af sig selv kan få, men det er andens gave — og — Du, sandheds ånd forviss os på, at også vi er af

Gud faders små" osv. Det var en gang Morten Larsen

talte inde i Søbyerg, særlig om det vers. Jeg syntes han

talte så sikkert, så afgjort — som om han altid ejede den

forvisning. Anders og jeg traf til at følges med ham

ud af kirken. Jeg sagde: ja, jeg trænger nu bestandigt til

den forvisning. Så højede han øj med mod mig og så

mig så fast og kærligt ind i øjnene mens han sagde:

— Tror du ikke der er andre der også gør det? — — —

— Og ^{i morges} kom salme efter salme som sagde det

samme, om end, hver på sin egen vis. —

Og så spørge, det i mig: er det ikke der og der alene

at alt kristen bevis må hentes i vor barm tro?

til den overbevisning, at der ikke blot er sjæl, men både,
 på en deligt, verd - og hjerte - liv i Skonats som i dyp
 o. o. - Sa, synes jeg, det fører ind til det samme.
 Men jeg forstår jo ikke, og kan ikke tale om det, skønt jeg ikke
 kan lade være at tænke på det.
 Lykkefølelse er vi siges jeg, dog af yngre gamle, fra vi var små,
 er ledet ind til Gud ved vor Herre Jesus, vi vi dene hos ham
 og gennem hans åbenbarelse, lærer vor fader og Skaber at kende.
 At Grundtvig, gennem samtalerne i Ravnegårdstet har nu
 get at sigi selv folk om ugen, til Klarhed og forståelse af
 menneskelivet og hele skabningen - under det lys: Livets
 ord har tændt hos os, og efterhånden vil føre os frem ad
 - det gør mere og mere op for mig.
 Nu, tak for denne lille stand jeg har måttet lade pennen
 løbe, til dig, som den kunde lide det.
 Jeg for den store glede, nu at ha' min gl. vester. Vende
 her. Jeg er vi villes på, at det er som, far og mor kunde ønske
 det for os. Og det er vi godt at vi har Sengelørd Busek.
 Og måske alle? Mærk: Hvad sagde det Skole var dog? Og kan
 måske den? Og for vi kunde ha' over, på mig? Men i nu, har
 måske stend? Og rejser du til Frankrig? Det var mange shorps mål

SKOVGAARD-MUSEET
 Koppe 86 Nr. 3669